

haaber jeg, erfare, at de ere komne ind paa et Vildspor. Det er ikke Rabalder- og Sports-politik, Vælgerne ønske; det er Realiteter. Vælgerne ville vide at skille Avnerne fra Kærnen, væsentligt fra uvæsentligt. Vælgerne ville forstaa, at Sagens Løsning ad den fredelige Forhandlings Vej, som af os angivet, vilde have været tilfredsstillende, og de ville forstaa, at bliver det nødvendigt at gribe til Kampmidler, gælder det at holde sammen, og de ville forberede sig paa den Kamp, der da maa komme. De ville forberede sig, bl. a. derved, at de udvide og styrke deres Organisationer, saaledes at Sejren kan vindes og Sagen løses under de Vilkaar, som Sejren giver. Med disse Ord skal jeg anbefale den foreliggende Indstilling fra Flertallets Side til Vedtagelse her i Tinget.

Borghjerg: Ærede Medlemmer ville af Betænkningen fra Fællesudvalget om denne Sag have set det Særsyn, at det Flertal, som indstiller Regeringsforslaget til uforandret Vedtagelse, i Grunden ikke er noget Flertal. Efter Flertallet kommer der tre Mindretal, og det første af disse Mindretal bestaar af et Flertal af det Flertal, som indstiller Regeringsforslaget til uforandret Vedtagelse, og dette Mindretal tager Afstand fra Regeringsforslaget.

Der er tre Mindretal, sagde jeg, men der er i Grunden 4, hvis man regner de to sygemeldte med, og der er maaske nogen Grund til at anse dem netop for et Mindretal. Denne Rigsdagssamling har jo vist, at der undertiden opstaa saadanne Mindretal indenfor Reformpartiet, enten det nu er Bylder, eller hvad anden Anledning det kan være, der frembringer dem. Tiden er endnu ikke moden til, at denne Mindretalsstilling kan vise sig paa anden Maade end gennem Sygemelding. Hvad det sygemeldte Mindretal angaar, have vi for øvrigt i Dag den Glæde at se i alt Fald det ene Medlem, og jeg haaber da, at han, for at ingen Misforstaaelse skal være mulig, vil tage Ordet og forklare sin Stilling til det her foreliggende. Det andet Medlem er ikke til Stede. Han var for ganske faa Dage siden saa rask, at han kunde interviewes om Sagen og i Form af et Interview afgive et faktisk Mindretalsvotum, der ikke falddt sammen med det Votum, som den ærede Ordfører for Flertallet afgav.

Men altsaa det Flertal, der indstillede Regeringsforslaget til uforandret Vedtagelse, opløser sig i et Flertal, som paa et væsentligt Punkt i Virkeligheden ikke har

fulgt Regeringsforslaget, og et Mindretal, nemlig de to ærede radikale Medlemmer og os 4 Socialdemokrater, som altsaa ere de eneste, der paa ethvert Punkt trofast og til det yderste have støttet Regeringsforslaget. Det er i Virkeligheden en særlig Udgang af de 4 Maaneders Fællesudvalgsbehandling. De eneste, der trofast og til det sidste have støttet Regeringsforslaget, ere de Herrer radikale og Socialdemokraterne. Saaledes er Stillingen. Ikke paa den Maade, at vi ikke have villet forhandle. Ogsaa fra vor Side har der været den største Villighed til Imødekommen paa alle de Omraader, hvor der demokratisk set kan forhandles og vises Imødekommen. Det gælder de Punkter, som den ærede Ordfører nævnede, Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunalbestyrelsen skal afgaa paa een Gang eller i flere Gange. Jeg nægter ikke, jeg foretrækker Regeringsforslaget, som det er, ogsaa paa det Punkt, men der kan jo forhandles, om man bør gaa til den Ordning, som Flertallet, Reformpartiets Flertal, har tilbudt i sit Forligstilbud, nemlig en Afgang under et.

Det samme gælder Spørgsmaalet om Referendum, det Forslag, som blev kastet ind i Underudvalgets Forhandlinger af det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Det er ogsaa et Spørgsmaal, der kan forhandles om. Jeg tror ikke, det i og for sig er nødvendigt, men jeg erkender, det er en Appel til den rigtige Side, til Vælgerne, til Folket, til Demokratiet, ikke en Begrænsning af det kommunale Magtomraade fraoven. Jeg tror ikke, det lader sig gennemføre i den Form, hvori det er skitseret i Bilag 3 i det Forligstilbud, som Reformpartiets Flertal har gjort. Jeg tror, at hvis man overvejer denne Tanke om Referendum nøje og gennemtænker den i alle dens Konsekvenser, vil man se, at Sagen har saa mange praktiske Vanskeligheder, at der maa næsten et helt Lovforslag, i hvert Fald en hel Række Paragraffer til, og jeg tror, at i den Form, hvori det er skitseret fra Reformpartiets Side, er det ganske umuligt, nemlig som et rent negativt Referendum, en Appel til Skatteydere, om de ønske en Skatteforhøjelse eller ej. Lad mig kun nævne et enkelt Eksempel. For nogle Aar siden indgik Københavns Kommunalbestyrelse en Kontrakt med Staten om en Jernbaneoverenskomst, hvorefter Københavns Kommune, ikke straks, men om nogle Aar skal indbetale 1 Mill. Kr. aarlig gennem flere Aar i Statskassen. Hvis man nu gennemførte Referendum i